

Bilag 2.

Rancelli-Skrivelse 5te Oktober 1830 til Amtmanden over Hjørring Amt angaaende Udøvelsen af Fiskeri ved Kysterne uden for Sejldybet:

„Gaardmændene N. N. og N. N. og N. N. og N. N. have i en hidtil indkommen, med Hr. Amtmandens Erklæring af 6te f. M. forsynet, Ansøgning andraget, at de tilforn have drevet Malefiskeri uden for deres til Havet stødende Forder, men at de i Nar ere forhindrede deraf, idet andre tæt uden for bemeldte Forder og saa langt som disse strække sig, have sat Naleruser, og de have desaarfag anholdt om en Bestemmelse for, hvor vidt det er tilladt alle og enhver uden Tilladelse af Gjerne af de til Havet stødende Grunde lige uden for disse og inden for Sejldybet at drive Fiskeri navnlig med Naleruser.“

§ Anledning heraf skulde man tjenstlig meddele, at Gjerne af de til Stranden stødende Grunde i Almindelighed ikke kunne hindre noget Slags Fiskeri i Havet uden for deres Grunde, da de i Lovens 5—10 og senere Anordninger indeholdte Bestemmelser angaaende visse Indskrænkninger i Henseende til Udøvelsen af Fiskeriet i første Bunde og Fjorde, ikke kunne paaberaabes af de Gjere, hvis Besiddelser ligge paa de til Havet stødende Kyster, under hvilke Fiskeriet kun er fremmede forbudt, men almindeligvis staaar aabent for alle danske Underaatter. Skulde imidlertid nogen Grundejer af specielle Aarsager anse sig besøjet til at lægge Hindringer i Vejen for et saadant Fiskeri, maa Sagen henhøre under Afgørelse ved Domstolene.

Rancelli-Skrivelse 3dje Oktober 1829 (til Amtmanden over Holbæk Amt) angaaende Begrebet om vidtløstigt Fiskeri:

„N. N. og N. N. har som Hr. Amtmanden bekendt hos Rancelliet forespurgt:

- I. — — — — —
- II. — — — — —
- III. — — — — —

IV. Om de Stranden paastødende Grundejere kunne hindre noget Slags Fiskeri lige for deres Ejendomme, naar disse ikke derved beskædiges.“

ad IV. At dette Spørgsmaal i Almindelighed maa besvares benægtende, da de i Lovens 5—10 og senere Anordninger indeholdte Bestemmelser angaaende disse Indskrænkninger i Henseende til Udøvelsen af Fiskeriet i første Bunde og Fjorde ikke kunde paaberaabes af de Gjere, hvis Besiddelser ligge paa de til Havet stødende Kyster, under hvilke Fiskeriet kun er fremmede forbudt (jfr. Reskript 12te Maj 1696, 15de December 1758 og Forordning 13de Juni 1787, 1ste Kap. § 2), men almindeligvis staaar aabent for alle danske Underaatter. Skulde imidlertid nogen Grundejer af specielle Aarsager anse sig besøjet til at lægge Hindringer i Vejen for et saadant Fiskeri, maa Sagen henhøre under Afgørelse ved Domstolene.